

NETISTÄ

Miksi lukioon Pälkäneellä?

Kun olin itse aikapäiviä sitten lukiossa, opetuksen päämääränä pidettiin yliopisto-opetukseen menemistä. Silloin melkoinen osa uusista ylioppilaista lähtikin akateemiselle opintielle.

Mutta nyt, miksi pälkäneläiset menevät lukioon, kun YLEn ja tilastokeskuksen selvityksien mukaan Pälkäneen lukiosta kirjoittaneista vain 2.8 % jatkaa yliopistoissa ja vain 13.9 % ammattikorkeakouluissa.

Mitä ne muut tekevät?

wrzatiooppi

TENAVAT TERÄVINÄ

Optikoille ihmettelemistä

Rami (4v) kertoi näkevänsä taivaalla juuri edesmenneen ystävämmen. Sanoin, että kyllä hän on siellä, mutta ihmissilmän häntä ei voi enää nähdä. Poika oli järkähtämätön: ”Kyllä näen. Katsos, lapsella on kirkkaat silmät.”

-Äippä

Tenavien suusta kuultuja viisauksia joka aamu Ajatusten aamiaisessa, jonka kokkina toimii Aitoon vapaa-ajanasukas Juhani Töytäri. Lue lisää ja liity mukaan: www.positiivarit.fi

MIELIPITEITÄ

Tervehdys Pakanrannalta

Tiistaina 3. toukokuuta pidettiin Pakanrannassa niin kuin muuallakin Pälkäneellä siivoustalkoot.

Pakalla siivottiin noin 17 vapaaehtoisen voimalla 2-3 tuntia, ja siistiä tuli. Kelien kaunistuttua samaa suuruusluokkaa oleva nuorisojoukko tuli vähän ”bilettämään” ja mitätöi koko siivoustalkoot. Roskiksia kyllä on, mutta lienee liian rankkaa siivota jälkensä.

Osaavatko rauhaukset vielä edes pyyhkiä pyllynsä? Bilettäjät ovat nimitäin vielä sitä ikäluokkaa, että olut, makkara, piikit ja tupakka saattavat sekoittaa masun.

Siivoustalkoisiin osallistunut

Pakanrannan siivoustalkoissa ahkeroinutta harmitti, kun rannan bilettäjät sotkivat sen, mitä talkooväki sai reilu viikko aiemmin siivottua.

Toiset maksavat, toiset eivät

Pälkäneen Koivulahdentien jättepiste pursuaa taas kerran vaikka mitä. Ties mistä peräisin olevasta rojusta läheskään kaikki ei kuulu jättestioihin.

Asiahan on vakava: yhteiskunnassamme toiset maksavat ja toiset eivät.

Mökkiläinen

Kirjoittaja kuvasi Koivulahdentien jättepisteen apupaketin, jonka kokoajat luottavat täysin ulkopuoliseen apuun.

OMASTA KOULUSTA MAAILMALLE

Pälkäneen yhteiskoulun entiset oppilaat kertovat omasta elämästään ja suhteestaan entiseen kouluunsa. Miten koulu vaikutti elämään ja uravalintaan? Oliko jokin oppiaine tai opettaja merkitsevä tulevaisuuden kannalta? Mikä oli mieleenpainuvinta kouluvuosissa?

Harrastus ja upseerin ura kohtasivat

Simo Kaukonen
Pälkäneen yhteiskoulussa 1960–1967

Koulun jälkeen:

Kadettikoulu 1972. Ura Puolustusvoimissa. Työtehtävät: joukkueenjohtaja ja perusyksikön päällikkö Porin Prikaatissa (10 vuotta), Urheilukoulun kesälajien päällikkö (9 v), Esikuntakoulun henkilökunnan pääkouluttaja (3,5 v), Hämeen Ratsujääkäripataljoonan komentaja (4,5 v). Vuodesta 1998 everstiluutnantti evp. Kotipaikka Nastola, kotoisin Pälkäneen Epaalasta.

Ammatinvalinta:

– En ollut kouluajanani monestakaan aineesta kiinnostunut, en yksinkertaisesti vain vielä ollut syttynyt kouluasioille. Selvisin kuitenkin ylioppilaskirjoituksista. Matematiikka ja ruotsi ottivat hyvistä opettajista (Erkki Hylli ja Irma Tiililä) huolimatta koville. Luokkakaveriani Markku Tapolaa kiittän siitä, että hän oma-aloitteisesti ryhtyi matematiikassa tukiopeettajakseni. Aineet, joista selviydyin kiitettävästi, olivat urheilu ja voimistelu. Pidin lukioaikana myös historiasta ja kirkkohistoriasta sekä psykologiasta, mutta muut aineet olivat pakkopakertamista.

– Voimisteluopeettajani Mauno Löfroos innosti minua hakeutumaan voimistelunopettajan koulutukseen ja pidin itsekin vielä silloin selvänä, että minusta tulee jumppaope. Kiinnostukseni psykologiaan ja ihmisten käyttäytymiseen oli herännyt

Erkki Kahran opetuksessa, ja koska olin avoin ja välitön sekä tulin hyvin toimeen erilaisten ihmisten kanssa, ajattelin että luonteenlaatuni saataisi hyvinkin sopia opettajan ammattiin.

– Myös upseerin ura oli lukioaikana välähtänyt mielessäni – pidin liikkumisesta ja oman psykologian silmällä. Asia jäi itämään, mutta vasta varusmiespalvelun aikana ura-asia sitten alkoi selvitä.

Upseerin uralle:

– Varusmiespalvelun aikana aliupseerikoulussa minulla oli erinomainen urheilumies joukkueenjohtajana, samoin reserviupseerikoulussa päällikköni Harri Virtapohja kannusti sotilastyön ja urheilun yhdistämiseen. Pärjäsin armeijassa hyvin ja siitä tulikin tunne, että tämä ammatti on minua varten.

– Oli siis tehtävä lopullinen päätös. Hyvä kunto ja halu toimia nuorten kasvatuksessa ja koulutuksessa veikin minut sitten upseerin uralle.

– Varusmieskoulutuksen jälkeen pääsin hoitamaan väliaikaisen upseerin tehtäviä 7,5 kuukauden ajan ja se varmisti pyrkimiseni kadettikouluun. Pääsin sisään ja kadettikoulu kesti 2,5 vuotta Helsingin Santahaminassa.

– Uralleni osuneet tehtävät ovat olleet kaikki erittäin mielenkiintoisia. Joukkueenjohtajana vas-

tuullani oli 30–40 varusmiestä ja perusyksikön päällikkönä 150–250. Urheilun osuus työurastani oli merkittävä. Urheilukoulussa vastasin kesäkaudella kilpailevien urheilijoiden menestyksestä sekä sotilas- että urheilukoulutuksessa. Täältä ajalta haluan mainita yhteistyön muun muassa olympiavoittaja Mikko Kolehmainen ja maailmanmestareiden Kimmo Kinnusen, Valentin Konosen, Janne Salmen sekä Mika Häkkinen kanssa.

– Henkilökunnan koulutustehtävissä meni 3,5 vuotta esikuntakoulussa, jolloin vastasin opistouseureille ja siviileille järjestettävistä kursseista. Urani huipentui liki viiden vuoden ajanjaksoon pataljoonan komentajana, josta pääsin eläkkeelle täysin palvelleena 52-vuotiaana.

– Sotilasurani oli vaihteleva, erityisesti sen urheilullinen osuus on ollut antoisa. Uravalintani osui nappiin, siis mahdollisimman hyvin. Ihmisten kanssa toimiminen ja koulutustehtävät sopivat luonteelleni erinomaisesti. Sain olla koko urani niin sanottu kenttäkouluttaja ja esikuntatyöt uskottiin taas niille, jotka viihtyivät toimistotyössä. Tästä haluan kiittää esimiehiäni.

Eläkkeellä:

– Nykyisin puran energiaani vapaaehtoistyössä

Lahden Ahkerassa. Olen seuran kestävyysjuoksun tallipäällikkö. Tässä tehtävässä hankin myös tukijoita edustusurheilijoille. Olen ollut pitkään myös oman seurakuntani kirkkoneuvosto- ja kirkkovaikuttajatyössä.

Koulun merkitys:

– On erinomaista, että pienellä paikkakunnalla on oma koulu. On myös hyvä, että sinne voidaan ottaa kaikenlaisia oppilaita. On erittäin tärkeää, että koulu antaa mahdollisuuden kasvaa ja kehittyä. Jos esimerkiksi tätä mahdollisuutta ei kohdallani olisi ollut, minulle ei ehkä olisi käynyt näin hyvin.

– En näe arvoa sille, että nykyisin kouluja vertaillaan oppilaiden ylioppilaskirjoitusten perusteella. Sillä on merkitystä, että kouluajan yksilö löytää omat vahvuutensa ja siten jopa elämänsänsä.

Terttu Tuominen

Haastateltu on Pälkäneen yhteiskoulun ja lukion kiltan ry:n jäsen. Jäseneksi voivat liittyä koulun entiset ja nykyiset oppilaat sekä henkilökunta. Liity kilttaan internet-sivulla <http://pykkilta.nettisivu.org>

Urheilukaupunki Lahti on ollut Simo Kaukonen uran keskipiste 17 vuoden ajan.